

тѣ само два, а пъкъ ловцитѣ — трима. Най-сетне, следъ дълги препирни, единиятъ отъ братитѣ рече:

— Да оставимъ тази нощъ гължбитѣ въ тенджерата и да легнемъ да спимъ. Който отъ тримата сънува най-хубавъ сънь — той ще вземе и двата гължба. Съгласни ли сте?

— Съгласни сме, — рекоха другитѣ двама и легнаха край огъня.

Настана нощъ. Огънятъ полека почна да гасне. Голобрадиятъ захърка мжжката, а братитѣ не смѣха да заспятъ: тѣ си биеха умоветѣ, кой какъвъ сънь да измисли. Призори, надвещени отъ съня и тѣ задрѣмаха.

На другия день, когато всички се дигнаха, голобрадиятъ се обади:

— Хайде, разказвайте сега сънищата си!

Първиятъ, съ най-дългата брада, заговори:

— Сънувахъ чудесенъ сънь. Присъни ми се, че съмъ се превърналъ на крилатъ конь. На рамецетѣ ми израстли криле, на краката ми — сребърни копита, а на шията ми — златна грива. Че като разтърсихъ гривата си, че като тропнахъ съ кракъ и се дигнахъ къмъ небето — за единъ мигъ прелетѣхъ цѣлата

равнина. На другия край ме срещна единъ чуденъ юнакъ. Той бързо се метна на гърба ми и азъ полетѣхъ пакъ къмъ небето. Дигнахъ се толкова високо, че ми се зави свѣтъ и се пробудихъ.

Вториятъ брадатъ се обади:

— Хубавъ ти е сънятъ, ала моятъ е още по-хубавъ. Азъ пъкъ сънувахъ, че съмъ самиятъ чуденъ юнакъ. Като те видѣхъ, че идешъ къмъ мене, метнахъ

